

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ УНИВЕРСИТЕТ "СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ"
ЦЕНТЪР ПО БЪЛГАРСКА ОНОМАСТИКА
Състояние и проблеми на българската ономастика Т. 3. 1996

Мария АНГЕЛОВА-АТАНАСОВА (Велико Търново)

К. Ф. Н. ДРАГОМИР ГАНЧЕВ ЛАЛЧЕВ (СОФИЯ)

Драгомир Ганчев Лалчев е роден на 16 окт. 1949 г. в гр. Г. Оряховица. Средно образование получава в гр. В. Търново, след което през 1972 г. завършива българска филология във Великотърновския университет "Св. св. Кирил и Методий", където под ръководството на проф. Н. П. Kovachev прави първите си стъпки в областта на ономастиката.

От 1972 до 1974 г. учителства в гр. Стражица. След двугодишна работа като уредник на сп. "Български език" (1976 – 1977), става научен сътрудник в Секция за българска лексикология и лексикография в Института за български език при БАН. Известно време е научен сътрудник в НИИКК, след което отново продължава работата си по лексикография. През 1984 – 1987 е аспирант на самостоятелна подготовка към Секцията по ономастика и етнолингвистика в Института за български език, където под венцото ръководство на безспорни канцидати в областта на ономастиката като ръководителя на секцията проф. д-р Й. Замовини чл. кор. проф. д-р И. Дуриданов израства и се оформя бъдещият ономаст. През 1987 г. защитава кандидатска дисертация на тема *Местните имена в Тополовградско*.

Основните научни области, в които работи и публикува, са: българска и славянска ономастика, балканска етнолингвистика, субстратната топонимия и теонимия, история на българския език, лексикология и лексикография.

В изследванията си, посветени на субстратната балканска ономастика, е реконструидал изчезналите древни тракийски имена на макрогеографски обекти – *Мастейра* (днешната Сакар планина) в Югоизточна Тракия и *Пелистер*, планина в Преспанска Македония.

Работи върху изследване на сложните географски имена и върху научна тема, включена в научноизследователския план на ИБЕ, "*Nomina composita в българската топонимия*". Съавтор е на многотомния *Академичен тълковен речник на българския език* (от т. 5, 1987).

Участвувал е с успех в редица национални и международни научни конференции. По-важните трудове на Др. Лалчев из областта на ономастиката са: *Надписите при с. Царевец, Врачанско – Бълг. език*, XXIX, 1981, № 3, 217–222; *Из топонимията на Тополовградско и Сакарския край – Бълг. език*, XXXVI, 1986, № 5, 430–434; *Езикови свидетелства за историята на Тополовградския край – В: Страпд. Сакарски сборник*. Т. IV. 1987, № 9; *Старинни географски имена в Сакарския край – И с т о р. развой и типологическа характеристика на българския език*, С., 1987, 153–158; *Структурно-семантични проблеми при тълкуването на един топонимичен модел двойни местни имена в българската топонимия – В: Състояние и проблеми на българска ономастика*. Т. I. В. Търново, 1990, 78–81; *Някои структурни и семантични черти на един словообразувателен тип композитни топоними в българската ономастика – В: Проблеми на българското словообразуване (под печат); Лексикографските традиции в езикознанието и прилагането им при съставяне на Български топонимичен речник – В: Състояние и проблеми на българската ономастика*. Т. 2. В. Търново, 1994, 186–191; *Two lokal names of Southeast Thrace – Linguistique balk.* XVII, 1984, № 4, 55–59; *"ASTEIRA" – ein unbekanntes Theonim aus dem thrakischen Pantheon und antike Bezeichnung des Sakargebirges in Sudostthrakien – Linguistique balk.* XXXII, 1989, № 1, 25–29; *Etymology of the ancient mountain name Pellister (Perister) in Prespa Macedonia – Linguistique balk.* XXXXIII, 1990, № 3–4, 111–117.

Цялостната дейност на Др. Лалчев в областта на ономастиката – публикации, рецензии и отзиви при обсъждане на ономастични разработки и проекти, го представят като един от най-перспективните ономасти от младото поколение български учени.